ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 24ης Μαΐου 2007 *

Στην υπόθεση C-45/05,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 2005, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Φεβρουαρίου 2005, στο πλαίσιο της διαδικασίας

Maatschap Schonewille-Prins

κατά

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, Γ. Αρέστη (εισηγητή) και L. Bay Larsen, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

γενικός εισαγγελέας: P. Léger
γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 27ης Απριλίου 2006,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Maatschap Schonewille-Prins, εκπροσωπούμενη από τον E. Buys, διευθυντή του Denkavit Nederland BV,

— η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενη από την H. G. Sevenster και τον M. de Grave,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους T. van Rijn και F. Erlbacher, καθώς και την M. van Heezik,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Ιουλίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των κανονισμών (ΕΚ) 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής

οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ L 160, σ. 21), και (ΕΚ) 1760/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας, καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 820/97 του Συμβουλίου (ΕΕ L 204, σ. 1), καθώς και των κανονισμών (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων (ΕΕ L 391, σ. 36) και (ΕΚ) αριθ. 2419/2001 της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου για ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3508/92 του Συμβουλίου (ΕΕ L 327, σ. 11). Όσον αφορά τον κανονισμό 1254/1999, η εν λόγω αίτηση αφορά επίσης το κύρος του άρθρου 21 αυτού.

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της εταιρίας γεωργικών εκμεταλλεύσεων Maatschap Schonewille-Prins (στο εξής: Schonewille), ειδικευμένης στην εκτροφή βοοειδών, και του Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Υπουργού Γεωργίας, Φυσικού Περιβάλλοντος και Ποιότητας Τροφίμων των Κάτω Χωρών, στο εξής: Υπουργός), σχετικά με την άρνηση του τελευταίου να της χορηγήσει την πριμοδότηση σφαγής για τα βοοειδή για τα οποία είχε υποβάλει αίτηση.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

3 Δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 1254/1999, ο παραγωγός, κάτοχος βοοειδών μπορεί να τύχει της πριμοδοτήσεως σφαγής που χορηγείται κατά τη σφαγή των επιλέξιμων ζώων ή κατά την εξαγωγή τους σε τρίτη χώρα.

4 Συναφώς, το άρθρο 21 του εν λόγω κανονισμού διευκρινίζει:

«Για να υπάρχει δικαίωμα για άμεσες ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου, το ζώο πρέπει να [αναγνωρίζεται] και να [καταγράφεται] σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 820/97.»

5 Η δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1254/1999 αναφέρει:

«Οι άμεσες ενισχύσεις πρέπει να εξαρτώνται από την τήρηση εκ μέρους των συγκεκριμένων κτηνοτρόφων των κοινοτικών κανόνων για την [αναγνώριση] και καταγραφή των βοοειδών· [...]»

6 Ο κανονισμός (ΕΚ) 820/97 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1997, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας (ΕΕ L 117, σ. 1), καταργήθηκε από 1ης Σεπτεμβρίου 2000 με τον κανονισμό 1760/2000.

7 Η τέταρτη έως και έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1760/2000 αναφέρουν

«Ύστερα από την αστάθεια στην αγορά βοείου κρέατος και προϊόντων με βάση το βόειο κρέας λόγω της κρίσης της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών, η βελτίωση της διαφάνειας των όρων παραγωγής και εμπορίας των εν λόγω

προϊόντων, ιδίως του εντοπισμού της προέλευσης, επηρέασε θετικώς την κατανάλωση βοείου κρέατος. Για να διατηρηθεί και να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη του καταναλωτή στο βόειο κρέας και να αποφευχθεί η παραπλάνησή του, είναι ανάγκη να αναπτυχθεί το πλαίσιο διάθεσης στους καταναλωτές των πληροφοριακών στοιχείων με κατάλληλη και σαφή επισήμανση του προϊόντος.

Για τον σκοπό αυτό, είναι ουσιαστικής σημασίας, αφενός, να θεσπιστεί ένα αποτελεσματικότερο σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών στο στάδιο της παραγωγής [...]

Με τις εγγυήσεις που προσφέρει η βελτίωση αυτή, θα ικανοποιηθούν επίσης ορισμένες απαιτήσεις γενικού συμφέροντος, όπως η προστασία της υγείας ανθρώπων και ζώων.

Κατά συνέπεια, θα ενθαρρυνθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην ποιότητα του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το κρέας, θα διαφυλαχθεί ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας και θα ενισχυθεί η διαρκής σταθερότητα της αγοράς βοείου κρέατος.»

8 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού διαλαμβάνει:

«Κάθε κάτοχος ζώων, εκτός αν πρόκειται για μεταφορείς:

— τηρεί ενημερωμένο μητρώο,

— κοινοποιεί, από τη στιγμή που η ηλεκτρονική βάση δεδομένων είναι σε πλήρη λειτουργία στην αρμόδια αρχή, εντός προθεσμίας που καθορίζεται από το κράτος μέλος και έχει διάρκεια από τρεις έως επτά ημέρες, όλες τις μετακινήσεις προς και από την εκμετάλλευση, καθώς και όλες τις γεννήσεις και όλους τους θανάτους ζώων στην εκμετάλλευση, αναφέροντας τις σχετικές ημερομηνίες. Ωστόσο, κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23, παράγραφος 2, να καθορίσει τις περιστάσεις κατά τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν τη μέγιστη προθεσμία και να προβλέψει τους ειδικούς κανόνες για τις μετακινήσεις βοοειδών που προορίζονται για βοσκή κατά το θέρος σε διάφορα ορεινά μέρη.»

9 Το άρθρο 22, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού ορίζει:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλιστεί η τήρηση των διατάξεων του παρόντος κανονισμού [...]

Κάθε κύρωση που επιβάλλεται σε έναν κάτοχο από το κράτος μέλος είναι ανάλογη με τη σοβαρότητα της παράβασης [...]»

10 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 3887/92 ορίζει:

«Οι κυρώσεις που προβλέπει ο παρών κανονισμός εφαρμόζονται με την επιφύλαξη συμπληρωματικών κυρώσεων που προβλέπονται σε εθνικό επίπεδο.»

11 Ο κανονισμός 3887/92 καταργήθηκε, από 1ης Ιανουαρίου 2002, με τον κανονισμό 2419/2001.

12 Το άρθρο 44 του κανονισμού 2419/2001 αναφέρει:

«1. Οι μειώσεις και οι αποκλεισμοί που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ο κάτοχος της εκμετάλλευσης έχει υποβάλει ορθές πληροφορίες από την άποψη των πραγματικών στοιχείων ή μπορεί να αποδείξει διαφορετικά ότι δεν συντρέχει υπαιτιότητά του.

2. Οι μειώσεις και οι αποκλεισμοί που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο δεν εφαρμόζονται, σε σχέση με τα μέρη της αίτησης ενίσχυσης για τα οποία ο κάτοχος της εκμετάλλευσης ενημερώνει εγγράφως την αρμόδια αρχή ότι η αίτηση ενίσχυσης είναι εσφαλμένη ή έχει καταστεί εσφαλμένη μετά την υποβολή της, υπό τον όρο ότι ο κάτοχος της εκμετάλλευσης δεν έχει ενημερωθεί για την πρόθεση της αρμόδιας αρχής να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο ή ότι η αρχή δεν έχει ήδη ενημερώσει τον γεωργό για οποιαδήποτε παρατυπία στην αίτηση.

Η ενημέρωση εκ μέρους του κατόχου της εκμετάλλευσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο έχει ως αποτέλεσμα την προσαρμογή της αίτησης ενίσχυσης στην πραγματική κατάσταση.»

13 Το άρθρο 45 του ίδιου κανονισμού ορίζει:

«1. Για τα βοοειδή που αποτελούν αντικείμενο αίτησης ενίσχυσης, το άρθρο 44 εφαρμόζεται από τη στιγμή της υποβολής της αίτησης ενίσχυσης και για τα σφάλματα και τις παραλείψεις σε σχέση με καταχωρήσεις στη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων.

2. Για τα βοοειδή για τα οποία δεν έχει υποβληθεί αίτηση ενίσχυσης, οι μειώσεις και οι αποκλεισμοί που προβλέπονται από το άρθρο 39 δεν εφαρμόζονται, εάν ο

κάτοχος της εκμετάλλευσης διαβιβάσει στην αρμόδια αρχή τροποποιήσεις και προσαρμογές των καταχωρήσεων στη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων, υπό τον όρο ότι ο κάτοχος της εκμετάλλευσης δεν έχει ενημερωθεί για την πρόθεση της αρμόδιας αρχής να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο.»

14 Το άρθρο 47, παράγραφος 2, του κανονισμού 2419/2001 διαλαμβάνει:

«Με την επιφύλαξη του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2988/95 του Συμβουλίου, οι μειώσεις και οι αποκλεισμοί δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν θίγουν τις πρόσθετες κυρώσεις που επιβάλλονται σύμφωνα με οποιεσδήποτε άλλες διατάξεις του κοινοτικού ή του εθνικού δικαίου.»

Η εθνική κανονιστική ρύθμιση

15 Η κανονιστική απόφαση περί εξατομικεύσεως και καταχωρήσεως βοοειδών 1998 του Οργανισμού διαχειρίσεως ζώων και προϊόντων κρέατος (Verordening identificatie en registratie runderen 1998 van het Productschap Vee en Vlees, στο εξής: κανονιστική απόφαση του PVV) έχει ως εξής:

«*Άρθρο 12*

1. Ο κάτοχος, με εξαίρεση τον μεταφορέα, υποχρεούται να καταχωρεί επακριβώς και πλήρως στο μητρώο τα κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 820/97.

[...]

Άρθρο 13

1. Ο κάτοχος, με εξαίρεση τον μεταφορέα, υποχρεούται εντός χρονικού διαστήματος τριών εργασίμων ημερών να κοινοποιεί στην υπηρεσία τα κατά το άρθρο 12, παράγραφος 1, αυτής της αποφάσεως στοιχεία [...]»

16 Το δικαίωμα για την πριμοδότηση σφαγής περιλαμβάνεται στην κανονιστική απόφαση περί κοινοτικών κτηνοτροφικών πριμοδοτήσεων (Regeling dierlijke EG-premies, Stcrt. 1996, αριθ. 80, στο εξής: Regeling).

17 Το άρθρο 2.3, παράγραφος 2, της Regeling ορίζει:

«Για τη σφαγή ή εξαγωγή προς τρίτη χώρα βοοειδούς, το οποίο κατά την ημερομηνία της σφαγής ή της εξαγωγής προς την τρίτη χώρα είναι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του μητρώου [αναγνωρίσεως και καταγραφής], τουλάχιστον οκτώ μηνών, χορηγείται στους παραγωγούς πριμοδότηση κατόπιν σχετικής αιτήσεως και σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της αποφάσεως και των κανονισμών 1254/1999 και 2342/1999.»

18 Το άρθρο 2.4b, παράγραφος 2, της Regeling διευκρινίζει:

«Αιτήσεις πριμοδοτήσεως για τη σφαγή βοοειδών σε ευρισκόμενο στις Κάτω Χώρες σφαγείο υποβάλλονται με κοινοποίηση της σφαγής από το οικείο σφαγείο προς το μητρώο [αναγνωρίσεως και καταγραφής] σύμφωνα με τις διατάξεις της αποφάσεως PVV.»

19 Το άρθρο 4.9 της Regeling ορίζει:

«1. Ουδεμία πριμοδότηση χορηγείται για βοοειδή, ως προς τα οποία ο παραγωγός δεν έχει τηρήσει τις εφαρμοστέες σ' αυτόν, δυνάμει της αποφάσεως PVV, διατάξεις περί της κοινοποιήσεως στο μητρώο [αναγνωρίσεως και καταγραφής] της ημερομηνίας γεννήσεως, της ημερομηνίας εισόδου στην επιχείρησή του ή της εξόδου από αυτή ή της ημερομηνίας σφαγής ή εξαγωγής σε τρίτη χώρα εντός 25 ημερών, εφόσον η εν προκειμένω υποχρέωση κοινοποιήσεως γεννήθηκε την 1η Ιανουαρίου 2000 ή μετά την ημερομηνία αυτή.

2. Η πριμοδότηση μειώνεται κατά 25% για βοοειδή ως προς τα οποία ο παραγωγός δεν έχει τηρήσει εμπροθέσμως, πλην όμως εντός 25 ημερών αφότου συνέβη το εν λόγω γεγονός, τις εφαρμοστέες σ' αυτόν, δυνάμει της αποφάσεως PVV, διατάξεις περί της κοινοποιήσεως στο μητρώο [αναγνωρίσεως και καταγραφής] της ημερομηνίας γεννήσεως, της ημερομηνίας εισόδου στην επιχείρησή του ή της εξόδου από αυτή ή της ημερομηνίας σφαγής ή εξαγωγής σε τρίτη χώρα, εφόσον η εν προκειμένω υποχρέωση κοινοποιήσεως γεννήθηκε την 1η Ιανουαρίου 2000 ή μετά την ημερομηνία αυτή.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

20 Την 1η Φεβρουαρίου 2001, η Schonewille ζήτησε από τον Υπουργό να της χορηγηθούν οι πριμοδοτήσεις σφαγής για 365 βοοειδή βάσει της Regeling.

21 Με απόφαση της 24ης Ιουνίου 2002, ο Υπουργός δήλωσε ότι, μεταξύ των βοοειδών που υπήρξαν αντικείμενο της αιτήσεως πριμοδοτήσεως για το 2001, μόνο 260 μεταξύ αυτών συγκέντρωναν πλήρως ή εν μέρει τις προϋποθέσεις χορηγήσεως της πριμοδοτήσεως αυτής.

22 Με έγγραφο της 23ης Ιουλίου 2002, η Schonewille υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως αυτής. Ο Υπουργός εξέδωσε, στις 19 Αυγούστου 2002, τροποποιητική απόφαση με την οποία θεώρησε ότι δεκαπέντε άλλα βοοειδή ήσαν επιλέξιμα για το σύνολο της εν λόγω πριμοδοτήσεως και έκρινε ότι ένα άλλο ζώο δεν συγκέντρωνε πλήρως τις προϋποθέσεις για τη λήψη της πριμοδοτήσεως αυτής.

23 Κατόπιν ανταλλαγής αλληλογραφίας μεταξύ των διαδίκων της κύριας δίκης και αφού η Schonewille επέμεινε στη διοικητική της ένσταση, ο Υπουργός εξέδωσε νέα απόφαση στις 19 Ιουνίου 2003. Έκρινε ότι η διοικητική ένσταση ήταν απαράδεκτη, καθόσον αφορά την πριμοδότηση σφαγής για δεκαπέντε επιπλέον ζώα, τα οποία τελικά κρίθηκαν επιλέξιμα, και αβάσιμη κατά τα λοιπά.

24 Εξάλλου, με την απόφαση αυτή, ο Υπουργός, αφενός, απέρριψε πλήρως την αίτηση πριμοδοτήσεως στην περίπτωση ενός βοοειδούς με το σκεπτικό ότι η κοινοποίηση στο μητρώο αναγνωρίσεως και καταγραφής δεν είχε γίνει εντός της προθεσμίας του άρθρου 4.9, παράγραφος 1, της Regeling. Αφετέρου, μείωσε κατά 25 % την πριμοδότηση που είχε ζητηθεί για ομάδα βοοειδών βάσει των διατάξεων του άρθρου 4.9, παράγραφος 2, της Regeling.

25 Στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, η Schonewille άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως της 19ης Ιουνίου 2003 ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

26 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, η Schonewille υποστηρίζει ότι ο Υπουργός κακώς έκρινε ότι η εκπρόθεσμη κοινοποίηση μιας αφίξεως στο μητρώο αναγνωρίσεως και καταγραφής μπορούσε να δικαιολογήσει την άρνηση ή τη μείωση της πριμοδοτήσεως σφαγής. Κατ' αυτήν, η επιλεξιμότητα των βοοειδών για την πριμοδότηση πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικά βάσει του άρθρου 21 του κανονισμού 1254/1999. Αφού το άρθρο αυτό απαιτεί αποκλειστικά όπως το ζώο αναγνωρίζεται και καταγράφεται σύμφωνα με τον κανονισμό 1760/2000, η Schonewille θεωρεί ότι ο Υπουργός δεν μπορεί, στο πλαίσιο της αναγνωρίσεως και της καταγραφής των

βοοειδών, να θέτει πρόσθετες προϋποθέσεις, όπως οι απαιτήσεις σχετικά με την ημερομηνία κοινοποιήσεως στο εν λόγω μητρώο του άρθρου 4.9 της Regeling.

27 Κατά το αιτούν δικαστήριο, το ζήτημα το οποίο τίθεται εν προκειμένω, έγκειται ουσιαστικά στο κατά πόσον, λαμβάνοντας υπόψη τις διαπιστωθείσες παρατυπίες στις κοινοποιήσεις αφίξεως που πραγματοποίησε η Schonewille στον διαχειριστή του μητρώου αναγνωρίσεως και καταγραφής, ο Υπουργός βασίμως μπορούσε να αποκλείσει πλήρως ή εν μέρει το δικαίωμα πριμοδοτήσεως σφαγής βάσει του κανονισμού 1254/1999.

28 Υπό τις συνθήκες αυτές, το College van Beroep voor het bedrijfsleven αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999 την έννοια ότι κάθε παρατυπία σε σχέση με την τήρηση του κανονισμού 1760/2000 ως προς ένα ζώο επιφέρει πλήρη αποκλεισμό από πριμοδότηση σφαγής γι' αυτό το ζώο;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, είναι δεσμευτικό το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) 1254/1999, ειδικότερα σε σχέση με τις εντεύθεν απορρέουσες συνέπειες;

3) Έχουν τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 εφαρμογή σε παρατυπίες αναφορικά με την τήρηση του κανονισμού (ΕΚ) 1760/2000;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, συνάγεται κατ' ορθή εφαρμογή του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΚ) 2419/2001, σε συνδυασμό με το άρθρο 44, ότι δεν υφίσταται αποκλεισμός από την πριμοδότηση σφαγής σε περίπτωση αμέλειας σε σχέση με την κοινοποίηση στοιχείων προς τον διαχειριζόμενο την ηλεκτρονική βάση δεδομένων, όταν τα διαβιβασθέντα στοιχεία, όπως εν προκειμένω τα αφορώντα την είσοδο στοιχεία, είναι πράγματι απολύτως ορθά (εξαρχής επίσης ήταν ορθά και, επομένως, ουδέποτε είχαν ανάγκην διορθώσεως); Αν αυτό δεν ισχύει για οποιαδήποτε αμέλεια, τίθεται το ζήτημα αν αυτό ισχύει πράγματι στην περίπτωση, όπως η υπό κρίση, κατά την οποία η αμέλεια συνίσταται στην καθυστερημένη (κατά μερικές ημέρες ή εβδομάδες) διαβίβαση στοιχείων, ενώ η σφαγή πραγματοποιείται πολύ αργότερα;

5) Έχουν τα άρθρα 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92 και/ή 22 του κανονισμού (ΕΚ) 1760/2000 και/ή 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2419/2001 την έννοια ότι ένα κράτος μέλος μπορεί μέσω εθνικών κυρώσεων για την τήρηση αυτού του κανονισμού να αποκλείει το κοινοτικό δικαίωμα για πριμοδότηση σφαγής ή να επιφέρει μειώσεις αυτής;

6) Σε περίπτωση πλήρους ή εν μέρει καταφατικής απαντήσεως στο πέμπτο ερώτημα, έχουν οι προβλεπόμενες κοινοτικές εξαιρέσεις από μειώσεις και αποκλεισμούς, ιδίως τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού (ΕΚ) 2419/2001, κατ' αναλογίαν εφαρμογή σε εθνικές μειώσεις και εθνικούς αποκλεισμούς;

7) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο έκτο ερώτημα, συνεπάγεται η ορθή κατ' αναλογία εφαρμογή του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΚ) 2419/201, σε συνδυασμό με το άρθρο 44, ότι δεν μπορεί να επέρχεται αποκλεισμός από την πριμοδότηση σφαγής σε περίπτωση αμέλειας σε σχέση με την κοινοποίηση στοιχείων προς τον διαχειριζόμενο την ηλεκτρονική βάση δεδομένων, ιδίως δε με την καθυστερημένη διαβίβαση στοιχείων, όταν τα διαβιβασθέντα στοιχεία, όπως εν προκειμένω τα αφορώντα την είσοδο στοιχεία, είναι πράγματι απολύτως ορθά;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

29 Με το πρώτο του ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο επιθυμεί να πληροφορηθεί, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η μη τήρηση της προθεσμίας κοινοποιήσεως στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων της μετακινήσεως ενός βοοειδούς με προορισμό ή προέλευση μια εκμετάλλευση συνεπάγεται πλήρη αποκλεισμό της πριμοδοτήσεως σφαγής για το ζώο αυτό.

30 Κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διατάξεως του κοινοτικού δικαίου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 13ης Νοεμβρίου 2003, C-294/01, Granarolo, Συλλογή 2003, σ. I-13429, σκέψη 34, και της 7ης Δεκεμβρίου 2006, C-306/05, SGAE, Συλλογή 2006, σ. I-11519, σκέψη 34).

31 Κατά το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999, για να τύχει της πριμοδοτήσεως σφαγής, το ζώο «πρέπει να [αναγνωρίζεται] και να [καταγράφεται] σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού [1760/2000]».

32 Από τη διατύπωση του εν λόγω άρθρου προκύπτει σαφώς ότι, όπως αναφέρει η δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1254/1999, η χορήγηση της πριμοδοτήσεως σφαγής εξαρτάται από την τήρηση εκ μέρους των συγκεκριμένων κτηνοτρόφων των κοινοτικών κανόνων περί αναγνωρίσεως και καταγραφής των βοοειδών.

33 Εξάλλου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2419/2001 αναφέρει ρητά ότι «η σωστή αναγνώριση και καταγραφή των βοοειδών είναι προϋπόθεση επιλεξιμότητας [για την πριμοδότηση σφαγής] σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού [...] 1254/1999».

34 Εξάλλου, όπως μνημονεύει η όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1760/2000, «τα ζώα που προορίζονται για το ενδοκοινοτικό εμπόριο πρέπει να αναγνωρίζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της κοινοτικής νομοθεσίας και να καταγράφονται κατά τρόπο που να επιτρέπει τον προσδιορισμό της εκμετάλλευσης, του κέντρου ή του οργανισμού καταγωγής ή διέλευσης και [...], πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993, τα συστήματα αυτά αναγνώρισης και καταγραφής πρέπει να επεκταθούν και στη διακίνηση των ζώων στο εσωτερικό κάθε κράτους μέλους».

35 Συναφώς, όσον αφορά ειδικότερα την καταγραφή των βοοειδών, το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000 ορίζει ότι κάθε κάτοχος ζώων «κοινοποιεί [...] στην αρμόδια αρχή, εντός προθεσμίας που καθορίζεται από το κράτος μέλος και έχει διάρκεια από τρεις έως επτά ημέρες, όλες τις μετακινήσεις προς και από την εκμετάλλευση, καθώς και όλες τις γεννήσεις και όλους τους θανάτους ζώων στην εκμετάλλευση, αναφέροντας τις σχετικές ημερομηνίες. Ωστόσο, κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23, παράγραφος 2, να καθορίσει τις περιστάσεις κατά τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν τη μέγιστη προθεσμία και να προβλέψει τους ειδικούς κανόνες για τις μετακινήσεις βοοειδών που προορίζονται για βοσκή κατά το θέρος σε διάφορα ορεινά μέρη».

36 Διαπιστώνεται ότι η διάταξη αυτή είναι διατυπωμένη επιτακτικώς, περιγράφοντας λεπτομερώς την έκταση της υποχρεώσεως κοινοποιήσεως που υπέχουν οι κάτοχοι ζώων και ορίζοντας με ακρίβεια την προθεσμία που ορίζεται στους κατόχους αυτούς προκειμένου να εκπληρώσουν την εν λόγω υποχρέωση.

37 Ομοίως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η εν λόγω διάταξη, in fine, καθορίζει επακριβώς τις λεπτομέρειες παρατάσεως της προθεσμίας αυτής. Όμως, η ακριβής περιγραφή των λεπτομερειών αυτών θα εστερείτο πρακτικής αποτελεσματικότητας αν οι κάτοχοι ζώων ήσαν ελεύθεροι να μην τηρούν την προθεσμία αυτή.

38 Επομένως, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι κάθε κάτοχος ζώων υποχρεούται να τηρεί την τεθείσα προθεσμία όταν κοινοποιεί στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων τη μετακίνηση ενός βοοειδούς με προορισμό ή προέλευση μια εκμετάλλευση.

39 Μια τέτοια ερμηνεία αντιστοιχεί, άλλωστε, στη διατύπωση που περιλαμβάνεται ρητά στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 911/2004, της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του κανονισμού 1760/2000, όσον αφορά τα ενώτια, τα διαβατήρια και τα μητρώα των εκμεταλλεύσεων (ΕΕ L 163, σ. 65), κατά την οποία ο κάτοχος ζώων πρέπει να προβαίνει στην κοινοποίηση αυτή εντός προθεσμίας τριών έως επτά ημερών.

40 Εξάλλου, η ίδια αυτή ερμηνεία επιρρωννύεται από τους στόχους του κανονισμού 1760/2000, οι οποίοι, όπως προκύπτει από την τέταρτη έως την έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, συνίστανται στη βελτίωση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών στην ποιότητα του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το κρέας αυτό, στη διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου προστασίας της δημόσιας υγείας και στην ενίσχυση της διαρκούς σταθερότητας της αγοράς βοείου κρέατος.

41 Για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί, το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής των βοοειδών πρέπει να λειτουργεί ορθά και να είναι πλήρως αξιόπιστο προκειμένου, ειδικότερα, να παρέχει τη δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές, σε περίπτωση επιζωοτίας, να εντοπίζουν γρήγορα την προέλευση ενός ζώου. Όμως, τούτο δεν θα μπορούσε να συμβαίνει αν ο κάτοχος ζώων δεν κοινοποιούσε τις μετακινήσεις των βοοειδών του στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων εντός της προθεσμίας του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000.

42 Επιπροσθέτως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το καθήκον κοινοποιήσεως εντός της προθεσμίας που ορίζει το εν λόγω άρθρο δεν επιδέχεται, εκτός από την παρέκκλιση που μνημονεύεται σ' αυτό, καμιά άλλη παρέκκλιση που να προβλέπεται ρητά από τις κοινοτικές διατάξεις, ούτε ακόμη από τις διατάξεις του κανονισμού 1254/1999, οι οποίες εξαρτούν τη χορήγηση της πριμοδοτήσεως σφαγής από την τήρηση των κοινοτικών κανόνων που έχουν εφαρμογή στην αναγνώριση και καταγραφή των βοοειδών, κανόνων αναπόσπαστο μέρος των οποίων αποτελούν οι διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000.

43 Βάσει των προεκτεθέντων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η μη τήρηση της προθεσμίας κοινοποιήσεως στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων της μετακινήσεως ενός βοοειδούς με προορισμό ή προέλευση μια εκμετάλλευση συνεπάγεται πλήρη αποκλεισμό της πριμοδοτήσεως σφαγής για το ζώο αυτό, καθιστά το εν λόγω βοοειδές μη επιλέξιμο για την πριμοδότηση σφαγής και, επομένως, συνεπάγεται αποκλεισμό από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως αυτής ως προς το ζώο αυτό.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

44 Με το δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν τα αποτελέσματα του άρθρου 21 του κανονισμού 1254/1999, όπως αυτά περιγράφονται στην απάντηση του πρώτου ερωτήματος, είναι δυσανάλογα ώστε να συνεπάγονται την ακυρότητα της διατάξεως αυτής.

45 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή της αναλογικότητας, η οποία αποτελεί τμήμα των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, απαιτεί οι πράξεις των κοινοτικών θεσμικών οργάνων να μην υπερβαίνουν τα όρια του ενδεδειγμένου και αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει νομίμως η οικεία ρύθμιση, εξυπακουομένου ότι, οσάκις υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ πλειόνων ενδεδειγμένων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο καταναγκαστικό, ενώ τα προξενούμενα μειονεκτήματα δεν πρέπει να είναι δυσανάλογα προς τους επιδιωκόμενους σκοπούς (βλ., ιδίως, αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-133/93, C-300/93 και C-362/93, Crispoltoni κ.λπ., Συλλογή 1994, σ. I-4863, σκέψη 41, καθώς και της 5ης Μαΐου 1998, C-157/96, National Farmers' Union κ.λπ., Συλλογή 1998, σ. I-2211, σκέψη 60).

46 Όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο των προαναφερθεισών προϋποθέσεων, ο κοινοτικός νομοθέτης διαθέτει σε θέματα κοινής γεωργικής πολιτικής διακριτική ευχέρεια αντιστοιχούσα στις πολιτικές ευθύνες που του αναθέτουν τα άρθρα 34 ΕΚ έως 37 ΕΚ. Επομένως, μόνον ο προδήλως ακατάλληλος χαρακτήρας ενός θεσπισθέντος στον τομέα αυτό μέτρου έναντι του στόχου που το αρμόδιο θεσμικό όργανο προτίθεται να ακολουθήσει μπορεί να θίξει τη νομιμότητα του μέτρου αυτού (βλ. προαναφερθείσες αποφάσεις Crispoltoni κ.λπ., σκέψη 42, καθώς και National Farmers' Union κ.λπ., σκέψη 61).

47 Πρέπει, επιπλέον, να διευκρινιστεί ότι, οσάκις ο κοινοτικός νομοθέτης θέτει προϋποθέσεις επιλεξιμότητας για τη χορήγηση ενισχύσεως, ο αποκλεισμός που συνεπάγεται η μη τήρηση μιας από τις προϋποθέσεις αυτές δεν συνιστά κύρωση

αλλά απλώς συνέπεια της μη τηρήσεως των προβλεπομένων από τον νόμο προϋποθέσεων (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2004, C-171/03, Toeters και Verberk, Συλλογή 2004, σ. I-10945, σκέψη 47).

48 Το άρθρο 21 του κανονισμού 1254/1999 εξαρτά τη χορήγηση της πριμοδοτήσεως σφαγής από την τήρηση των κοινοτικών κανόνων που έχουν εφαρμογή στην αναγνώριση και την καταγραφή των βοοειδών που περιλαμβάνονται στις διατάξεις του κανονισμού 1760/2000. Μεταξύ αυτών, το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, απαιτεί την τήρηση μιας προθεσμίας κοινοποιήσεως στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων της μετακινήσεως ενός βοοειδούς με προορισμό ή με προέλευση μια εκμετάλλευση. Επομένως, η μη τήρηση της προθεσμίας αυτής συνεπάγεται τον αποκλεισμό από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως σφαγής για το οικείο βοοειδές, αφού ο αποκλεισμός αυτός συνιστά απλή συνέπεια της μη τηρήσεως μιας από τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας για τη χορήγηση της εν λόγω πριμοδοτήσεως.

49 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 40 και 41 της παρούσας αποφάσεως, η υποχρέωση τηρήσεως της προθεσμίας κοινοποιήσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000 ενέχει ειδική σημασία στο πλαίσιο των κοινοτικών κανόνων που έχουν εφαρμογή στην αναγνώριση και την καταγραφή των βοοειδών.

50 Συγκεκριμένα, η υποχρέωση αυτή η οποία παρέχει τη δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές να εντοπίζουν γρήγορα την προέλευση ενός ζώου σε περίπτωση επιζωοτίας και να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να αποφεύγουν κάθε κίνδυνο για τη δημόσια υγεία εντάσσεται στους σκοπούς του συστήματος αναγνωρίσεως και καταγραφής των βοοειδών που εκτίθενται στις εν λόγω σκέψεις και, ειδικότερα, εκείνου που αποβλέπει στη διασφάλιση μιας αποτελεσματικής ανιχνευσιμότητας σε πραγματικό χρόνο των ζώων αυτών, η οποία είναι ουσιώδης για λόγους δημόσιας υγείας. Επομένως, η υποχρέωση αυτή δεν μπορεί να θεωρείται ως συνιστώσα μέτρο προδήλως απρόσφορο σε σχέση με τους στόχους αυτούς.

51 Εξάλλου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο αποκλεισμός από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως σφαγής σε περίπτωση υπερβάσεως της προθεσμίας κοινοποιήσεως στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων αφορά μόνον τα βοοειδή για τα οποία η υποχρέωση καταχωρήσεως που επιβάλλει το άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000 δεν έχει τηρηθεί.

52 Επομένως, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι από την εξέτασή του δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει, βάσει της αρχής της αναλογικότητας, το κύρος του άρθρου 21 του κανονισμού 1254/1999, καθόσον τούτο καθιστά μη επιλέξιμο για την πριμοδότηση σφαγής το βοοειδές για το οποίο η προθεσμία κοινοποιήσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000 δεν τηρήθηκε και, επομένως, συνεπάγεται τον αποκλεισμό από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως αυτής ως προς το ζώο αυτό.

Επί του τρίτου και τέταρτου ερωτήματος

53 Με το τρίτο και τέταρτο ερώτημά του, που πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να πληροφορηθεί, κατ' ουσίαν, αν τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 έχουν εφαρμογή στον αποκλεισμό από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως σφαγής, εάν το βοοειδές για το οποίο τα στοιχεία σχετικά με τη μετακίνηση με προορισμό ή με προέλευση την εκμετάλλευση δεν κοινοποιήθηκαν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων εντός της προθεσμίας του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000, εφόσον τα στοιχεία αυτά, διαβιβασθέντα εκπροθέσμως στη βάση αυτή, είναι ορθά.

54 Προκαταρκτικά, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στη σκέψη 67 των προτάσεών του, ο κανονισμός 2419/2001 δεν έχει κατ' αρχήν εφαρμογή στα περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης, αφού αυτά εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής ratione temporis του κανονισμού 3887/92.

55 Πάντως, το Δικαστήριο έκρινε με την απόφασή του της 1ης Ιουλίου 2004, C-295/02, Gerken (Συλλογή 2004, σ. I-6369, σκέψη 61), ότι το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην περίπτωση αιτήσεως για τη χορήγηση ενισχύσεων για ζώα, η οποία εμπίπτει ratione temporis στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 3887/92 και η οποία φέρει το στίγμα παρατυπίας με συνέπεια την επιβολή κυρώσεως βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, του τελευταίου αυτού κανονισμού, που κατέστη το άρθρο 10β, παράγραφος 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, κατόπιν των τροποποιήσεων που έγιναν με τον κανονισμό (ΕΚ) 2801/1999 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1999, (ΕΕ L 340, σ. 29), οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να εφαρμόσουν αναδρομικά τις διατάξεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 2419/2001, με το σκεπτικό ότι οι διατάξεις αυτές είναι λιγότερο αυστηρές για την επίδικη συμπεριφορά (βλ., επίσης, απόφαση της 8ης Μαρτίου 2007, C-45/06, Campina, Συλλογή 2007, σ. I-2089, σκέψεις 32 και 33).

56 Επομένως, οι εξαιρέσεις που προβλέπουν τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 εφαρμόζονται αναδρομικά στις κυρώσεις που επιβάλλονται ως προς τις αιτήσεις ενισχύσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής ratione temporis του κανονισμού 3887/92, καθόσον η εφαρμογή των εν λόγω άρθρων οδηγεί σε κυρώσεις λιγότερο αυστηρές από εκείνες που έχουν εφαρμογή βάσει του τελευταίου αυτού κανονισμού, ο οποίος δεν θεσπίζει παρόμοιες εξαιρέσεις.

57 Όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής των άρθρων 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η παράγραφος 1 αυτού του άρθρου 44 περιορίζει την εφαρμογή των εξαιρέσεων που προβλέπονται στα εν λόγω άρθρα στις μειώσεις και τους αποκλεισμούς που περιλαμβάνονται στις διατάξεις του τίτλου IV του ίδιου αυτού κανονισμού. Επομένως, βάσει των πορισμάτων της αποφάσεως Gerken, προπαρατεθείσας, οι εν λόγω εξαιρέσεις δεν μπορούν, στο πλαίσιο του κανονισμού 3887/92, παρά να αφορούν τις κυρώσεις όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 10β. Το άρθρο αυτό, το οποίο ορίζει τις κυρώσεις που συνίστανται στις μειώσεις και τους αποκλεισμούς του συνολικού ποσού της ενισχύσεως που μπορεί να απαιτεί ο γεωργός, έχει ως αντικείμενο, όπως διευκρίνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 70 των προτάσεών του, να επιβάλει οικονομικές κυρώσεις στον γεωργό λόγω της διαπιστωθείσας διαφοράς μεταξύ του αριθμού των ζώων που δηλώθηκαν με την αίτηση ενισχύσεως και του διαπιστωθέντος αριθμού επιλέξιμων ζώων.

58 Όμως, όπως προκύπτει από τη σκέψη 48 της παρούσας αποφάσεως, ο αποκλεισμός από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως σφαγής ως προς το βοοειδές για το οποίο τα σχετικά στοιχεία για τη μετακίνηση με προορισμό ή με προέλευση τη γεωργική εκμετάλλευση δεν κοινοποιήθηκαν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων εντός της προθεσμίας του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000 δεν συνιστά κύρωση, αλλά τη συνέπεια της μη τηρήσεως των προϋποθέσεων επιλεξιμότητας για τη χορήγηση της πριμοδοτήσεως αυτής.

59 Κατά συνέπεια, οι εξαιρέσεις που προβλέπουν τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 δεν μπορούν να αφορούν έναν τέτοιο αποκλεισμό, ώστε να καθιστούν επιλέξιμο για την πριμοδότηση σφαγής ένα βοοειδές για το οποίο δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορηγήσεως της πριμοδοτήσεως αυτής.

60 Με βάση τα προεκτεθέντα, στο τρίτο και στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού 2419/2001 δεν έχουν εφαρμογή στον αποκλεισμό από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως σφαγής για βοοειδές ως προς το οποίο τα στοιχεία σχετικά με τη μετακίνηση με προορισμό ή προέλευση τη γεωργική εκμετάλλευση δεν κοινοποιήθηκαν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων εντός της προθεσμίας του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000, ώστε να το καθιστούν επιλέξιμο για την πριμοδότηση σφαγής, όταν αυτά τα εκπροθέσμως διαβιβασθέντα στην εν λόγω βάση στοιχεία είναι ορθά.

Επί του πέμπτου ερωτήματος

61 Με το πέμπτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να πληροφορηθεί, κατ' ουσίαν, αν τα άρθρα 11 του κανονισμού 3887/92 και/ή 22 του κανονισμού 1760/2000 και/ή 47, παράγραφος 2, του κανονισμού 2419/2001 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να μειώσει ή να αποκλείσει το δικαίωμα από

την πριμοδότηση σφαγής μέσω εθνικής κυρώσεως προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως.

62 Προκαταρκτικά, πρέπει να διευκρινισθεί ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 54 και 55 της παρούσας αποφάσεως, εφόσον ο κανονισμός 2419/2001 δεν έχει κατ' αρχήν εφαρμογή στα περιστατικά της κύριας δίκης και τα πορίσματα από την προπαρατεθείσα απόφαση Gerken δεν επιτρέπουν την αναδρομική εφαρμογή των κυρώσεων που προβλέπει ο κανονισμός αυτός παρά μόνον αν είναι λιγότερο αυστηρές για την επίδικη συμπεριφορά, το άρθρο 47, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, με το οποίο θεσπίζεται η δυνατότητα σωρεύσεως των κυρώσεων τόσο εθνικών όσο και κοινοτικών, δεν μπορεί να εφαρμοστεί αναδρομικά και, επομένως, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στην υπόθεση της κύριας δίκης.

63 Πρέπει, εν συνεχεία, να αναφερθεί ότι στόχοι του κανονισμού 3887/92 είναι ο έλεγχος της τηρήσεως των διατάξεων σε θέματα κοινοτικών ενισχύσεων με τρόπο αποτελεσματικό και η θέσπιση διατάξεων που αποσκοπούν στην πρόληψη και την επιβολή κυρώσεων κατά τρόπο αποτελεσματικό σε περιπτώσεις παρατυπιών και απάτης (βλ. αποφάσεις της 16ης Μαΐου 2002, C-63/00, Schilling και Nehring, Συλλογή 2002, σ. I-4483, σκέψη 25, και Gerken, προπαρατεθείσα, σκέψη 41).

64 Συναφώς, όσον αφορά τις αιτήσεις πριμοδοτήσεως σφαγής για τα βοοειδή, ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει επακριβώς τις κυρώσεις που συνίστανται στις μειώσεις και τους αποκλεισμούς του συνολικού ποσού της κοινοτικής ενισχύσεως που εφαρμόζονται σε περίπτωση παρατυπίας. Θεσπίζει έτσι ένα σύστημα κοινών κανόνων που αποβλέπουν στην προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας.

65 Επομένως, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να προβλέπουν ειδικές κυρώσεις οι οποίες συνίστανται σε μειώσεις και σε αποκλεισμούς του συνολικού ποσού της κοινοτικής ενισχύσεως την οποία μπορεί να ζητήσει ο γεωργός ο οποίος υπέβαλε αίτηση

πριμοδοτήσεως σφαγής, εφόσον κυρώσεις της φύσεως αυτής περιλαμβάνονται ήδη λεπτομερώς στον κανονισμό 3887/92.

66 Μια τέτοια ερμηνεία ανταποκρίνεται, εξάλλου, στη ρητή διατύπωση που έγινε δεκτή στα άρθρα 51 του κανονισμού 2419/2001 και 75 του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (ΕΕ L 141, σ. 18), που αντικατέστησαν τους κανονισμούς 3887/92 και 2419/2001, κατά την οποία τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εφαρμόσουν πρόσφορες εθνικές κυρώσεις κατά των παραγωγών ή άλλων επιχειρηματιών που παρεμβαίνουν στη διαδικασία χορηγήσεως των ενισχύσεων παρά μόνον αν οι κατάλληλες μειώσεις ή οι αποκλεισμοί δεν προβλέπονται από τους κανονισμούς αυτούς.

67 Τέλος, πρέπει να αναφερθεί ότι η ίδια αυτή ερμηνεία δεν αντιφάσκει προς τα άρθρα 11 του κανονισμού 3887/92 και/ή 22 του κανονισμού 1760/2000, στο μέτρο που αυτή δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν εθνικές κυρώσεις διαφορετικής φύσεως από εκείνη που συνίσταται στις μειώσεις και στους αποκλεισμούς που ορίζει ο κανονισμός 3887/92.

68 Βάσει των προεκτεθέντων, στο πέμπτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 11 του κανονισμού 3887/92 και/ή 22 του κανονισμού 1760/2000 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να προβλέπει εθνικές κυρώσεις οι οποίες συνίστανται σε μειώσεις και σε αποκλεισμούς του συνολικού ποσού της ενισχύσεως που μπορεί να ζητήσει ο γεωργός ο οποίος υπέβαλε αίτηση πριμοδοτήσεως σφαγής, εφόσον κυρώσεις αυτής της φύσεως περιλαμβάνονται ήδη λεπτομερώς στον κανονισμό 3887/92.

Επί του έκτου και έβδομου ερωτήματος

69 Κατόπιν της απαντήσεως που δόθηκε στο πέμπτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο έκτο και έβδομο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

70 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η μη τήρηση της προθεσμίας κοινοποιήσεως στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων της μετακινήσεως ενός βοοειδούς με προορισμό ή προέλευση μια εκμετάλλευση, συνεπάγεται πλήρη αποκλεισμό της πριμοδοτήσεως σφαγής για το ζώο αυτό, καθιστά το εν λόγω βοοειδές μη επιλέξιμο για την πριμοδότηση σφαγής και, επομένως, συνεπάγεται αποκλεισμό από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως αυτής για το ζώο αυτό.

2) **Από την εξέταση του δεύτερου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει, βάσει της αρχής της αναλογικότητας, το κύρος του άρθρου 21 του κανονισμού 1254/1999 καθόσον τούτο καθιστά μη επιλέξιμο για την πριμοδότηση σφαγής το βοοειδές για το οποίο η προθεσμία κοινοποιήσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000 δεν τηρήθηκε και, επομένως, συνεπάγεται τον αποκλεισμό από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως αυτής για το ζώο αυτό.**

3) **Τα άρθρα 44 και 45 του κανονισμού (ΕΚ) 2419/2001 της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου για ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3508/92 του Συμβουλίου, δεν έχουν εφαρμογή στον αποκλεισμό από το ευεργέτημα της πριμοδοτήσεως σφαγής για βοοειδές για το οποίο τα στοιχεία σχετικά με τη μετακίνηση με προορισμό ή προέλευση τη γεωργική εκμετάλλευση δεν κοινοποιήθηκαν στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων εντός της προθεσμίας του άρθρου 7, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1760/2000, ώστε να καθιστούν επιλέξιμο για την πριμοδότηση σφαγής το εν λόγω βοοειδές, όταν αυτά τα εκπροθέσμως διαβιβασθέντα στην εν λόγω βάση στοιχεία είναι ορθά.**

4) **Το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων, και/ή το άρθρο 22 του κανονισμού 1760/2000 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι κράτος μέλος δεν μπορεί να προβλέπει εθνικές κυρώσεις οι οποίες συνίστανται σε μειώσεις και αποκλεισμούς του συνολικού ποσού της ενισχύσεως που μπορεί να ζητήσει ο γεωργός ο οποίος υπέβαλε αίτηση πριμοδοτήσεως σφαγής, εφόσον κυρώσεις αυτής της φύσεως περιλαμβάνονται ήδη λεπτομερώς στον κανονισμό 3887/92.**

(υπογραφές)